

9 GRENZEN AAN IMMIGRATIE

Menswaardig en realistisch asielbeleid

Het huidige asielsysteem is onmenselijk en moet daarom op de schop. Smokkelaars verdienen grof geld, terwijl veel migranten verdrinken bij hun oversteek. De zwaksten blijven vaak achter. De SGP wil daarom investeren in ruimhartige ontwikkelingshulp en menswaardige asielaanvraag en -opvang in de buurt van het land van herkomst.

Er mag geen twijfel over zijn: voor mensen die moeten vluchten vanwege hun geloofsovertuiging, geweld of oorlog, moet Nederland (in lijn met onze geschiedenis) een veilige haven zijn. Daarbij moet goed onderscheid worden gemaakt tussen echte vluchtelingen en (arbeids) migranten. Probleem daarbij is dat we verstrikt zitten in internationale en EU-verdragen, met als gevolg dat we als een van de meest dichtbevolkte landen in de wereld nauwelijks ruimte hebben voor een eigen koers. Die verdragen moeten worden herzien, juist om dienstbaar te blijven aan een barmhartig en rechtvaardig asielbeleid.

We gaan nu echt werk maken van het uitgangspunt dat asiel van tijdelijke aard is. Zodra het kan, keren asielzoekers terug. Wat moet gebeuren is:

- investeren in snelle en adequate afhandeling van asielaanvragen;
- een vaste verblijfsvergunning pas na zeven jaar in plaats van vijf;

- de geldigheid van de tijdelijke verblijfsvergunning verkorten naar drie jaar;
- de Nederlandse nareisvoorwaarden moeten niet langer soepeler zijn dan die in omliggende landen;
- misbruik wordt tegengegaan door nareis alleen toe te passen voor het kerngezin;
- een stop op het stapelen van procedures en indienen van kansloze aanvragen.

Zoals gezegd, Nederland is een van de dichtstbevolkte landen. Dat betekent heel eenvoudig dat er grenzen zijn aan de mogelijkheden om nieuwkomers te huisvesten. Daarom is instroombeperking noodzakelijk. Gemeenten nemen hiervoor hun verantwoordelijkheid, net zoals zij dat nu al doen bij de huisvesting van statushouders. De SGP is tegen de Spreidingswet zoals die door het kabinet is voorgesteld. Er mag geen sprake zijn van dwang bij het plaatsen van een azc. Voor dorpen en gemeenschappen die dat willen, moet het makkelijker worden gemaakt om kleinschalige azc's te plaatsen.

Nieuwkomers aan de slag

Van nieuwkomers mag verwacht worden dat ze zich aanpassen en zo snel mogelijk Nederlands leren. Alleen zó kunnen ze meedoen in de Nederlandse samenleving. Daarbij is werk heel belangrijk. Er is een speciaal werkloosheidsbeleg nodig om de vele niet-westerse bijstandsgerechtigden aan de bak te helpen. Kansrijke asielzoekers moeten voortaan al drie maanden na hun asielaanvraag toegang tot de arbeidsmarkt krijgen; voor asielzoekers waarvan de kans zeer klein is dat zij hier mogen blijven, wordt dat negen maanden. Gastgezinnen die een statushouder opvangen en wegwijzen maken in ons land, ontvangen daarvoor een vrijwilligersvergoeding.

BOVENGRENS AAN MIGRATIE

De grens is nu echt bereikt. Er komen te veel migranten naar Nederland. Daarom is de invoering van een migratiequotum noodzakelijk. Voor asielmigratie wordt gewerkt met een streefcijfer met bovengrens, voor studiemigratie en arbeidsmigratie van buiten de EU gaan heldere quota gelden. Dat moet onder goede voorwaarden, zodat echte vluchtelingen hierdoor niet geraakt worden. Een maximumaantal dwingt de overheid tot het maken van broodnodige en langjarige beleidskeuzes om grip te krijgen op migratie. Burgers en uitvoerders dienen daarbij nadrukkelijk te worden betrokken en de draagkracht van de samenleving wordt leidend.

VERDER WIL DE SGP:

- ▶ dat Nederland zich binnen de Europese Unie inzet voor een opt-out voor lidstaten op het asieldomain, zodat er ruimte ontstaat om eigen asielbeleid te voeren;
- ▶ een definitieve streep door de dwangsomregeling voor asielzoekers, waardoor miljoenen uit de staatskas moeten worden uitgekeerd vanwege het niet tijdig beslissen over asielaanvragen;
- ▶ dat de eis dat asielzoekers maximaal 24 weken per jaar mogen werken vervalt, zodat zij gedurende het hele jaar een bijdrage kunnen leveren aan de samenleving én aan de eigen opvangkosten;
- ▶ dat arbeids- en studiemigratie op nationaal en Europees niveau wordt beperkt, onder meer om uitbuiting tegen te gaan en de overbelaste woningmarkt te verlichten.